

בס"ד
...לכבוד
שלום רב

שמי דגן ורטמן. סיימתי לפני כחודשיים תפקיד מ"פ מבצעית ב בגדוד 13 של גולני, ויצאתי לתקופת לימודים של שנתיים. בתקופה זו עלי לעשות תואר, כידוע לך, על מנת אוכל להמשיך ולפקד בצבא.

לפני גיוסי לצבא למדתי 5 שנים פלוס בישיבה בירושלים. איני יודע להעיד על עצמי אם הייתי טוב לא, זאת ישפטו חיילי, מפקדי והצבא. אך מה שעשיתי ומי הייתי, נבעו מאותם 5 שנים של לימוד בישיבה.

לצערי לימודי התואר לא מאפשרים לי 'להכנס' בצורה רצינית לתוך הלימוד בישיבה, הדורש השקעה והתמסרות. יודע אני שתקופה זו משמעותית לי מאד להמשך שירותי. מהיכרותי עם 'עולם' הישיבה ברור לי שאתקדם מאד כאדם, כמפקד, ובעיקר תתעצם תחושת השליחות שהכרחית, כידוע לך, לעשייה הצבאית, ואני צריך לחזקה.

אם אמשיך את השנתיים הללו במתכונתם הנוכחית הדבר היחיד שאותו אקבל הוא תואר (מבלי לפגוע באף אחד, שלא שווה הרבה מלבד המשכורת), ואילו בלימוד בישיבה אוכל להתקדם באמת מכל הבחינות שהזכרתי, ואחזור מוכן ונכון לאתגרים שיוטלו עליי.

הלימוד בישיבה מעמיק ותובעני הרבה יותר מלימודי כל תואר שהוא (אני שייך למשפחה אקדמאית: אב - רופא; אם - עובדת סוציאלית; אח - פסיכולוג וכו', ומכיר היטיב את האקדמיה) ובלבד שמתמסרים אליו.

איני מבקש חופש לעצמי, אלא לעבוד קשה בהשקעת כל זמני בלימוד בישיבה (גם עכשיו אני רוב היום בישיבה). כמו כן, להערכתך, לא תהיה בעיה לקבוע עם הרבנות הצבאית לבחון אותי כל פרק זמן קבוע (לפי מה שישוכם) על החומר הנלמד, כך שהעניין יהיה מדיד ולא יישאר באוויר.

לגבי העניין הכספי שתלוי בתואר: כיום אני בן 31, ומבקש לקבל החלטה בעניין אישי זה. אני מודע לכסף בו מדובר ואני שלם עם רצוני זה לגמרי.

אבקש בכל לשון של בקשה לוותר לי על התואר על מנת שאוכל להתרכז בלימוד בישיבה. (אין לי שום בעיה לוותר על 'תוכנית הסופה' עליה אני חתום ולא לקבל דבר מהצבא בשנתיים אלו (רק שאוכל להמשיך אח"כ בצבא).

מטרתי העיקרית היא שעשייתי הצבאית תמשיך להיות שליחות ולא משלוח יד (כדברי יגאל אלון). יודע אני בעצמי שאם לא אצליח לשמר תחושה זו, לא אהיה מסוגל להמשיך.

בכבוד רב
דגן ורטמן